

Din I. G. Fischer.

MOARTĂ! . . .

Și munții stau încă 'n picioare ?
Și cerul nu s'a sfărâmat,
Când pentru mine cer, pământuri
Cu doi ochi s'au cufundat ?
O lume, cum mai poți tu sta
Când stinsă e lumina ta !

AL MEU Ș'AL TĂU.

Fetiță zise : „Dragul meu
Ia spune-mi ce-i al meu ș'al tău ?“

Băetul zise : „Odorul meu,
Ochiul tău mândru e al tău,
Ș'a privi 'ntr'ensul e al meu ;
Guriță dulce, e al tău,
Pe ea să te sărut al meu ;
Deschide-mi acum sinul tău
Pe-el a sta e-al tău ș'al meu !“

CURSUL VIETEI.

Trecu un vânt pe lângă mine
O primăvară ! tu erai ;
Trecu apoi al verei vuet
Ș'al toamnei grabnie traiu ;
Pătruns e 'n inima-mi un fior
Ce nu vra să mai piară :
Eu cred că e al ernei nor
Cel fără de primăvară.

Din Schiller.

ENIGMA.

Un pod de perle se zidește
Sus, peste-o mare cenușie ;
El intr'o clipă se'ntocmește
Și 'n sus se'naltă spre tărie.

Catargul nalt a naltei năi
De arcul boltei lui n'ajunge,
N'apasă greu pe stălpii săi,
Și când de el te apropii, fuge.

Odată cu șivoiul naște
Și tot cu el a dispărut
Pe unde-i podul poți cunoaște,
Și cine oare l'a făcut ?

Y.

NOTITE ISTORICE.

— *Revista Română din 1861.* Mare parte din mișcarea renașterii noastre literare s'au făcut pe calea ziaristică, ceea ce au avut de urmare pe lângă binele momentan a unei grabnice răspândiri, reul foarte însemnat a unei mai tot atât de grabnici căderi în uitare. Este lucru foarte ușor de constatat că astăzi majoritatea chiar a celor ce se ocupă cu literatura și științele la noi, nu au nici cea mai slabă idee despre unele lucrări publicate în foile literare cele mai vechi ale noastre. Toate acele produceri s'au dat uitării, precum se obișnuiește a se face cu cele scrise în ziare, fără a se cumpeni valoarea scrierilor conținute și a se face o alegere potrivită.

Acest reu este cu atâta mai însemnat, cu cât cea mai mare parte din producerile literare și științifice *bune și originale* ale noastre au fost publicate prin foile literare, astfel că necunoscându-le, nu ne știm folosi de lucrările anterioare, nu